

J. Tršček.
Iz Martinivtka.

Nov. Glasnik III. 1859. 176.

329/71

O frajmanove jame.

Tiste hude leta so hodili ljudje v frajmanovo jamo po denarje. Vsi tisti, ki so veliko vedeli povedati, so že pomrli; jést se le malo še kaj spominim. To vem, da pred jamo je stalo drevo, ki je molilo vejo v jamo, da je vsak vedel, kam iti. Za to vejo se je mogla priverzati vrv, da je vedel, kod naraj. Najprej je prišel pred frajmana, ki ga je hotel z mečem. Pa mu je nekaj skel, česa ne vem več, in frajman mu je pustil, da je iz vsacega brek kupov zlata, ki so tam bili, trikrat zagrabil. Če bi bil pa večkrat, bi ga pa bil. Ena deklica je pa tam na breh ojuhah presušala cehine in ga protila, da naj zagrahi. Pa če bi bil zagrabil, bi bil pa mogel sam tam obsedeti.

℄